

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioan. Petri Maffei, Bergomatis, E Societate Iesv,
Historiarvm Indicarvm Libri XVI.**

Maffei, Giovanni Pietro

Antverpiae, 1605

Ioannis Fernandi Ad Melchiorem Nonnivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11473

quod alii Christi gloriae cupidi, quamquam vlcisci parati, iustis tamen de causis patienter tulerunt. Dominus vero Deus noster nihil aliis que multis eorum sceleribus commotus, sed recordatus miserationum suarum antiquarum, pro flammis atque fluminibus signa misit de caelo ad eorum tenebras fugandas perquam clara & illustria: etenim in media aeris regione species Crucis apparuerunt, aliaque prodigia valde conspicua, verum enimvero usque adeo densa caligine mentes eorum obductae sunt, ut insolitam lucem intueri nequaerint, sed potius in sua pertinacia obfirmatiores, neophytos a Christi cultu summa vi reuocare conati sint.

Meacum est urbs totius Iaponis caput, frequentissima academia litteratorumque conuentu percelebris: cui ciuitati quod Euangelii lux nondum affulsit, Cosmo Turriano Rectori nostro visum est faciendum, ut aliquis nostrum ad explorandum ciuitatis statum, simulque tenrandum quis ibi locus Euangelio sit, mitteretur. Eius rei gratia crebris supplicationibus ac sacrificiis rite peractis, haec mihi prouincia obtigit, quamuis ad eorum onus haudquaquam idoneo. Sed qui illud mihi imposuit Dominus, idem ferendo quoque suppedabit vires. Equidem, quod ad me attinet, mortem, injurias, incommoda, & frigora, quae in iis regionibus maxima sunt, mihi propono. Iaponicae linguae tamen consuetudinem aliquam nactus sum, tamen quo facilius atque commodius cum Iaponiis agere possim, interpretem e Societate nostra Iaponium mecum duco, iamque me ad iter accingo. Itaque ne longior sim, temporis angustiae prohibent. Illud a vobis fratres carissimi enixe peto quae loque, ut me in tali tantaque re omnis opis egentem, Domino quam diligentissime commenderis. Ex Iapone, Cal. Septemb. MDLIX.

IOANNIS FERNANDI AD MELCHIOREM
NONNIUM.

ACTA proximi superioris biennii cognosces ex litteris iis, quae publice missae sunt. Nunc accipe quae mihi in praesentia occurrunt. Bungenium Christianorum in suscepta religione maior in dies firmitas atque constantia cernitur: quippe sese poenitentiae & Eucharistiae Sacramentis idem muniant: sacris coeionibus adsunt, subinde se verberibus puniunt, aliaque pia munera diligenter obeunt: horarias preces quotidie recitant, cruciatibus Domini in horas singulas ita distributis, ut vniuersam eius historiae seriem singulis diebus ea ratione percurrant.

rant. Neque verò Facatæ, quâquam templo à militibus direpto & disturbato, cessatum est. Nam præter feminas puerosque patres familiarum sex baptizati sunt, quorum opera illam Ecclesiam propediem restitutum iri confido. Atq; vt intelligas, Iaponii Christiani quantum in virtute profecerint; narrabo quid vni eorum nobili genere nato contigerit. Is cum esset Amangutii apud amicū opulentum, qui agros oryzae feraces ei fruendos dederat, cumq; videret se occupationibus distineri, quo minus Christo, quem admodum optabat, totum se manciparet ac traderet, fundo vectigalibusque relictis, Facatam vnâ cum vxore, liberis, ac seruis venit, vbi nõ modò se ipsum Deo verè atque ex animo dedit; sed filium quoq; indolis egregiæ nobis tradidit tenera adhuc ætate, Societatis nostræ doctrina præceptisque imbuendum. Idem, vt vni Deo vacaret, abjectis omnibus negotiis, totum Quadragesimæ tempus posuit apud nos: quidquid à quotidiano sacro & concione supererat, totum id, precando, cõtemplãdis sempiternis præmiis atq; suppliciis, morteq; & extremo iudicio infumens: quibus rebus in Domini nostri IESV Christi cognitione & amore crescebat in dies. Accedebat ad eius constantiam virtutemque corroborandam, rerum martyribus piè fortiterque gestarum assidua recordatio: è qua præcipuè diui Stephani delectabatur præclaro facinore, pro lapidatoribus suis in extremo spiritu Dominum deprecantis. Vbi hebdomadæ sacræ dies venerunt, vitæ maculis per Confessionem diligenter elutis, ipso Paschatis die cum aliis quattuor aut quinque cœlesti pane sese pavit ac muniit. Quinto autem sextove post die captâ vrbe Facatæ, è principibus quidam qui seditione commota in Regem Bungi arma ceperat, is apud quem noster Christianus, diximus) Amangutii antea vixerat, se ab illo deserrum indignatus, eum à sicariis ad necem conquiri iubet: quos ille vbi se adorientes aspexit, non modò arma non sumpsit, cum esset vir alioqui fortis ac strenuus; sed etiam quasi mansuetus agnus in genua procubuit, tandem ad Dominum Deum oratione conuersa, quoad vsq; impetu ferro confossus eidem animam reddidit. nec dubitamus quin per interfectores fuderit preces. Etenim diui Stephani exemplum intimis eius medullis inhæserat. Filius apud nos, vxor autem & filii apud sanctam feminam precationi ac pœnitentiæ dedita, magnam in virtutibus habent processus.

Alexander est quidam alius Christianus. is cum esset in familia potentis viri in agro Facatensi, haberetque in eodem familiarum socrum & coniugem, quæ vxori domini seruibant; a Spiritu sancto permotus, ea familiaritate salarioque relicto. Facatam, Bap-
mi pete-

petendi causa concessit. quo impetrato, perceptis iam Christianæ
fidei rudimentis, tota de re dominum fecit per litteras certio-
rem, eumque ita IESU fauente commouit, vt conjugem & socrum ad
ipsum continuò dimiserit, quæ item ad Ecclesiam aggregatæ sunt.
& conjux quidem quindecim post diebus excessit è vita, IESVS,
MARIA piè pronuntians: quam multis rationibus in cœlum as-
cendisse confidimus: Alexander verò vxoris morte sanctissimè ob-
ita ad eò permotus est, vt omnem pecuniam abjicere, vitam cœli-
bem agere, & quoad spirauerit, Cosmo Turriano parère decreue-
rit. Pius sacrificiis tuis & reliquorum patrum fratrum que mihi ca-
rissimorum me valde commendo, è Bungo, iij. Nonas Octobris,
MDLIX.

LIBRI PRIMI FINIS.

SELECTARVM
EPISTOLARVM
EX INDIA
LIBER SECVNDVS.

LAURENTII IAPONII AD
SOCIOS.

ACCÉPI vestras litteras, quæ mihi perju-
cundæ fuerunt: & quoniam intelligo quan-
to vicissim desiderio teneamini aliquid de
statu nostro cognoscendi, exponam paucis,
quæ nobis in hac Meacensi prouincia con-
tigerunt. Primùm igitur Didaci domum de-
uenimus in Sacomoto vico: qui vicus jacet
ad montis Frenoiamæ radices, in quo
cùm cœnobîa litteratiq; permulti, tum verò insignis cuius-
dam principis Bonziorum domicilium cernitur. ad eum mon-
tem cùm peruenissemus, misit me Gaspar cum litteris ad Bon-
zium nomine Daizembum, quibus ille perlectis, aduentûsque
nostri